

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-001-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17)

Тақризи

муқарризи расмӣ, номзади илмҳои сиёсӣ, дотсенти кафедраи сиёсатшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон Исаев Умедҷон Ӯбайдуллоевич ба диссертатсияи Ҳошимова Наргиса Абдуҷабборовна дар мавзуи «Ҷомеаи шаҳрвандӣ: ташаккул ва инкишофи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёғти дараҷаи илми номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси **23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ**

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз рӯйи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод мешавад. Диссертатсияи Ҳошимова Наргиса Абдуҷабборовна дар мавзуи «Ҷомеаи шаҳрвандӣ: ташаккул ва инкишофи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёғти дараҷаи илми номзади илмҳои сиёсӣ бо шиносномаи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандҳо ва технологияҳои сиёсӣ, ки аз рӯйи он ба Шурои диссертационӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1-уми ноябрини соли 2021, таҳти №311/01 ҳуқуқи қабули дессертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад. Ҳамзамон таҳқиқот ба талаботи Феҳристи ихтисосҳое, ки аз рӯйи онҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон унвонҳои илмӣ дода мешаванд ва бо қарори Раёсати Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми ноябрини соли 2017, таҳти №5\2 тасдиқ шудааст, мувофиқат мекунад.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Дар шароити қунуни яке аз масъалаҳои актуалий пажуҳиши илмҳои ҷомеашиносӣ ин ҷомеаи шаҳрвандӣ ва масъалаҳои гуногуни он ташкил медиҳад. Воқеан, дар низоми донишҳои сиёсӣ интихоби мавзуи “Ҷомеаи шаҳрвандӣ: ташаккул ва инкишофи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон” яке масъалаҳои муҳимму рӯзмарра ба ҳисоб рафта, дорои ҳам аҳамияти илмию назариявӣ ва ҳам амалий мебошад. Бахусус, таҳқиқи масъалаҳои назариявию методологӣ,

хусусиятҳои умумӣ ва маҳсуси ташаккул ва инкишофи ҷомеаи шаҳрвандӣ дар шароити муосир аҳамияти илмӣ-амалиро соҳиб аст. Аз ин ҷост, ки таҳқиқи низоми бунёди ҷомеаи шаҳрвадӣ дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон, фаъолияти ниҳодҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ, мушкилот ва дурнамои инкишофи он аҳамияти маҳсус пайдо намуда, дар рушди низоми нави давлатдории миллӣ ҷойгоҳи хосаро қасб менамояд. Таҳқиқи масъала дар шароити Тоҷикистон аз он ҷиҳат аҳамияти муҳим пайдо намудааст, ки дар давраи кунунӣ ҷомеаи шаҳрвандӣ маҳсусиятҳои гуногун пайдо намудааст, аз якҷониб, табиати системаи сиёсии ҷомеа ва аз ҷониби дигар менталитети миллӣ ба механизми ташаккул ва инкишофи ҷомеаи шаҳрвандии тоҷикистонӣ мусоидат намудааст. Аз ин рӯ, таҳқиқи масъалаҳои гуногуни ташаккул ва инкишофи ҷомеаи шаҳрвандӣ дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон, маҳсусиятҳои зуҳури онҳо, мақом ва нақши онҳо дар таҳқими системаи сиёсии Ҷумҳурии Тоҷикистон, аз ҷумла фаъолияти СФД ҳамчун ниҳоди ҷомеаи шаҳрвандӣ, мушкилот ва дурнамои инкишофи ҷомеаи шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон ҳамчун масъалаи рӯзмарра аҳамияти барҷастаро соҳибанд.

Ҳамчунин, мубрам будани мавзуи диссертационӣ дар он ифода меёбад, ки зарурияти омӯзиш ва баррасии он на танҳо ба ташаккул ва инкишофи ҷомеаи шаҳрвандӣ нигаронида шудааст, балки самтҳои нави инкишоф, маҳсусиятҳои ташаккули онро дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон ва таъсири он ба системаи сиёсии кишвар, раванди рушди ҳаёти сиёсии ҷумҳурии соҳибистиклолро фаро гирифта, ки мавриди таҳқиқ медиҳад.

Заминаҳои муҳталифи сиёсӣ, ҳуқуқӣ, маънавӣ, иҷтимоию иқтисодӣ барои ташаккул ва инкишофи ҷомеаи шаҳрвандии муосир мусоидат намудаанд. Ҳосиятҳои умумии ташаккул, инкишоф ва рушди ҷомеаи шаҳрвандӣ дар ҳама ҳолат зери таъсири омилҳои замонӣ ва маконӣ сурат гирифтааст. Бахусус, дар ташаккул ва инкишофи ҷомеаи

шахрвандӣ нақши равандҳои модернизатсионӣ ва демократиунонӣ муассир мебошад. Дарк ва баҳогузории паҳлӯҳои муҳталифи равандҳои модернизатсионӣ ва демократиунонӣ дар шароити кунунӣ метавонад барои шинохти раванди ташаккул ва рушди ҷомеаи шахрвандӣ ҳамаҷониба муҳим бошанд. Баҳри таҳқими ҷомеаи шахрвандӣ имрӯз созмону ҳаракатҳо ва ҷумбишҳои мардумӣ нақши муассирро соҳибанд. Созмону ҳаракатҳо дар замон ва макон ҳусусиятҳои худро соҳибанд, аммо ҳаракатҳои гуногуни иҷтимоӣ нақши назаррасро соҳиб аст. Аз ҷумла, ҳаракатҳои иҷтимоии ҳифзи ҳуқуқҳои инсон, муҳити зист, созмони ҷавонон, занон, ветеранҳо, собиқадорони соҳаҳои гуногуни ҳаёти ҷамъиятӣ ва ғайра дар бунёди ҷомеаи шахрвандӣ нақши муҳиму муассир доранд.

Ташаккул ва инкишофи ҷомеаи шахрвандӣ дар кишварҳои муҳталифи олам як зарурати ҷамъиятӣ аст, ки барои ба роҳ мондани ҳалли фарогири масъалаҳо ва беҳтар намудани идораи ҷамъиятӣ равона гардидаааст. Аз ҷумла, масъалаҳои ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои инсон, тавонбахшии қиширҳои муҳталифи аҳолӣ, рушди маърифатнокии аҳолӣ дар самтҳои муҳталиф, беҳтар намудани идоракунии соҳаҳои гуногуни ҳаёти ҷамъиятӣ, ҳифзи солими муҳити зист ва ҳалли буҳронҳои экологӣ, инчунин дигар масъалаҳои муҳим заминаи ташаккул ва инкишофи ниҳодҳои муосири ҷомеаи шахрвандӣ гардидаанд.

Имрӯз фазои маҷозӣ як заминаи муҳим барои фаъол гардидани ҷомеаи шахрвандӣ, ба ҳам омадани мардум ва амалӣ намудани ташаббусҳои ҷамъиятӣ гардидааст. Технологияи коммуникатсионӣ заминаи муҳимми ташаккули ҷомеаи шахрвандии маҷозӣ гардидааст. Воқеан, ташаккул ва рушди ҷомеаи шахрвандӣ дар шароити имрӯза танҳо аз тамоюлҳои мусбат иборат нест. Имконияти фароҳамшуда барои таъсиси созмонҳои муҳталифи шахрвандӣ боиси зуҳури муҳолифатҳои гуногуни сиёсӣ дар сатҳи ҷаҳонӣ шудааст. Дар заминаи таназзули

равандҳо ва қонуниятҳои инкишофи чомеаи шаҳрвандӣ пайдоиш ва рушди ҳар гуна ҷараёнҳои иртиҷои иҷтимоӣ ва созмонҳои ахлоқӣ глобалий дар маънои манғӣ ва иртиҷои ҳаракатҳо дар кишварҳои гарбӣ боиси беътибор гардидани намунаи ғарбии чомеаи шаҳрвандӣ дар назди мардуми муҳталиф ва кишварҳои гуногун гардидааст.

Аҳамияти таҳқиқоти диссертатсионӣ, инчунин дар он зоҳир мегардад, ки муаллиф ба таври назариявӣ падидаҳо ва ҳолатҳои асосии ташаккули чомеаи шаҳрвандиро бо ба инобатгирӣ анъанаҳои кишварҳои гуногун, раванди рушди чомеаи шаҳрвандиро дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди арзёбӣ қарор додааст.

Ҳошимова Н. А. дар таҳқиқоти диссертатсионии хеш равандҳои сиёсии баъди ба даст овардани истиқлолияти давлатӣ бавуҷудомадаро ба сифати тамоюлҳои муҳимми тағирии системаи сиёсии чомеа эътироф намудааст. Зеро он замон, баъд аз сар задани ҷанги шаҳрвандӣ дар назди Ҷумҳурии Тоҷикистон на танҳо вазифаи бунёд ва таҳқими системаи нави сиёсӣ ва иҷтимоию иқтисодӣ, балки масъалаи ҳифз, устуворгардонии ягонагӣ ва таъмини ҳастии кишвар меистод. Дар таҳқим ва рушди он, бунёди чомеаи шаҳрвандӣ дар шароити Тоҷикистони соҳибистиқдол хеле муассир аст. Бинобар ин, муаллиф кӯшиш ба ҳарҷ додааст, ки равандҳои сиёсии дар шароити ҳалли мусолиҳатомези мочарои сиёсӣ баамаломада ва раванди ташакkul ва рушди чомеаи шаҳрвандиро дар таҷрибаи минбаъдаи давлати навини Тоҷикистон бо такмилу таҳқимаш ошкор созад.

Дар таҳқиқоти диссертатсионии хеш муаллиф бештар ба муқаррапот ва хулосаҳои назариётчиёни илмҳои сиёсӣ, муҳаққиқони барчастаи Ғарб, рус, тоҷик ва ғайра, ки бевосита ба мавзуи таҳқиқотӣ рӯоварӣ намудаанд, такя намудааст.

Аҳамияти илмию амалии натиҷаҳои диссертатсия дар он ифода меёбад, ки тағииротҳои сифатии тайи солҳои истиқлолияти сиёсии

кишвар бавучудомада мавриди таҳлили ҳамаҷониба қарор гирифтаанд. Натиҷаҳои бадастовардашударо метавон дар таҳқиқотҳои минбаъда истифода намуд, зоро онҳо дар раванди таҳлил ва хулосагириҳои омӯзиши мушкилоти шаклгирии давлати муосири Тоҷикистон, такмил додани раванди демократикунонии ҷомеа ва рушди системаи сиёсии Тоҷикистон аҳамияти муҳим доранд.

Ҳамчунин, муқаррароти асосӣ, хулосаҳо ва тавсияҳои амалии таҳқиқотро метавон дар кори мақомоти муайяни ҳокимиюти давлатӣ ва ғайридавлатӣ дар раванди омода намудани концепсияҳо ва стратегияҳои минбаъдаи инкишоф ва барномаҳои мақсаднок ҷиҳати демократикунонии системаи сиёсии кишвар, рушди ҷомеаи шаҳрвандӣ истифода намуд. Натиҷаҳои мазкурро, инчунин, ҳангоми омӯзиши предметҳои гуногуни таълимии илмҳои сиёсӣ ва донишҳои дигари иҷтимоӣ ва ғайра дар муассисаҳои таҳсилоти олии қасбӣ истифода намуд.

Дараҷаи эътиимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот аз дақиқияти маълумот, кофӣ будани ҳаҷми маводи таҳқиқотӣ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқот ва ҳаҷми интишорот, гузаронидани таҳқиқоти диссерватсионӣ бармеояд. Хулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқоти назариявӣ ва таҷрибавӣ пешниҳод карда шудаанд.

Муаллиф тавонистааст, ки масъалаҳои асосии таҳқиқотро ба таври кофӣ ва зарурӣ дар муқаддимаи диссерватсия асоснок намояд. Асосҳои назариявӣ, илми-амалӣ, методологӣ, навғониҳои таҳқиқот ва масъалаҳои барои дифоъ пешниҳодшударо ба таври барҷаста нишон дода, ҳолати истифодаи воқеии онҳоро муқаррар намояд. Дар ду боби диссерватсия онҳоро ба таври амиқ мавриди таҳлил ва хулосагириҳо қарор дихад.

Боби якуми диссерватсия – «Таълимоти сиёсӣ дар бораи ташаккул ва инкишофи ҷомеаи шаҳрвандӣ» ном дошта, аз ду зербоб иборат буда,

дар он масъалаҳои илмию назариявӣ ва методологии таҳқиқи чомеаи шаҳрвандӣ аз нигоҳи концептуалӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд.

Дар ин қисмати диссертатсия, муаллиф доир ба масъалаҳои муносибати методологӣ нисбати чомеаи шаҳрвандӣ таваҷҷуҳи хоса зохир намудааст. Муаллиф нисбати раванди ташаккул ва инкишофи чомеаи шаҳрвандӣ мавқеи дурусти таҳқиқотиро интихоб намуда, онро дар заминаи «асосҳои назариявию методологии пажӯҳиши масъалаҳои чомеаи шаҳрвандӣ» мавриди назар намудааст. Муаллиф ташаккул, инкишоф ва рушди чомеаи шаҳрвандиро дар шакли муосир маҳсули тағйироти тадриҷӣ медонад. Андешаҳо оид ба чомеаи шаҳрвандӣ ва унсурҳои он дар ҳар давру замони таърихи инсоният вучуд доштанд. Муаллиф талош намудааст, ки моҳияти сиришти инсонро барои бунёди як чомеаи босаодат ва беҳтарро аз мавҷудияти унсурҳои чомеаи шаҳрвандӣ нишон дижад. Дар самти асосҳои назариявию методологӣ таҳқиқот, асарҳои муҳаққиқон, ба монанди Афлотун, Арасту, Гегел, Маркс ва дигаронро истифода намуда, андешаҳо ва хулосаҳои худро тақвият бахшидааст. Ба раванди пайдоиш ва инкишофи чомеаи шаҳрвандӣ дикқати зарурӣ дода, ифодаи мағҳумӣ ва тавсифи илмию таҳқиқотии онро вобаста ба воқеяти таъриҳӣ, афкору таълимоти чомеаи шаҳрвандии ҳалқҳо, кишварҳо ва минтақаҳои гуногун тавсифу натиҷагирий намуда, хусусиятҳои амалии онро нишон додааст. Ба муаллиф имкон даст додааст, ки давра ба давра аз ғояҳои олимону муҳаққиқон ва назарияву таълимоти гуногун истифода намуда моҳияти чомеаи шаҳрвандиро тавсиф намояд. Воқеъан, муаллиф ба се тарҳи муосири чомеаи шаҳрвандӣ: таълимоти чомеаи шаҳрвандӣ ба анъанаи аврупоио баҳримиёназамий; решоҳои таъриҳӣ, анъанаи аврупоио баҳримиёназамий бо анъанаи хосаи аврупой; анъанаи либералии англо-амрикоиро ҳамчун муносибати методологӣ рӯ овардааст.

Боби дуюми таҳқиқоти диссертатсионӣ – «Ҷомеаи шаҳрвандӣ: мақом ва нақши он дар такмили системаи сиёсии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ном дошта, аз се зербоб иборат аст, ки дар он ташаккул ва рушди ҷомеаи шаҳрвандии кишвар, таъсири он ба низоми сиёсӣ, аз ҷумла маҳсусиятҳои фаъолияти ниҳодҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ, мушкилот ва дурнамои инкишофи ҷомеаи шаҳрвандӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди таҳқиқ ва баррасӣ қарор гирифтанд.

Муаллиф масъалаҳои муҳталифи пайдоиш ва таҳқими системаи нави сиёсӣ дар шароити Тоҷикистон ва давраи ташаккул ва таҳқими истиқлолияти сиёсии кишварро баррасӣ намудааст. Муаллиф таъкид месозад, ки вазифаҳо ва паёмадҳои истиқлолгарӣ ва тақвият ёфтани он ҳалли масъалаҳоеро талаб менамоянд, ки дар як вақт вазифаҳои муҳимтарин, инкишофи системаи сиёсӣ ва рушди ҷомеаи шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон мебошанд. Илова ба ин, муаллиф ба навъҳо ва шаклҳои ниҳодҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ ва маҳсусияти фаъолияти онҳо дар шароити кунунии кишвар таваҷҷӯҳ намуда, онро мавриди пажӯҳиши илмӣ-амалӣ қарор додааст. Ҳамзамон, муаллиф талош намудааст, ки аз мушкилот ва дурнамои инкишофи ҷомеаи шаҳрвандӣ дар Тоҷикистон ҳарф бизанад.

Муаллифи рисола Ҳошимова Н. А. масъалаҳо, тамоюлҳо ва пешомади инкишофи ҷомеаи шаҳрвандиро дар шароити Тоҷикистон мавриди таҳлил ва хулосагириҳои амиқ қарор додааст. Муаллиф ба ҳолат ва раванди сиёсии Тоҷикистони мусоир рӯ оварда, нақши нерӯҳои гуногуни иҷтимоию сиёсӣ ва шахсиятҳои шинохтаи кишварро ҳамчун қудрати иҷтимоию сиёсӣ тавсиф намуда, доир ба мавқеи онҳо дар ҳалли масъалаҳо ва пайдоиши созмону ҳаракатҳо ва ниҳодҳои ҷомеаи шаҳрвандии кишвар ибрози назар намудааст. Воеан, диссертант дарк намудааст, ки бе фаъолияти самараноки ниҳодҳои ҷомеаи шаҳрвандӣ

дурнамо ва мушкилоти ин самтро таҳқиқ ва баррасӣ намудан аз имкон берун аст.

Дар хулоаси диссертатсия муаллиф натиҷаҳои бадастовардаи худро баён сохта, оид ба истифодаи амалии онҳо тавсияҳои муфид пешниҳод намудааст.

Саҳми муаллиф дар омӯзиши масъалаи мазкур дар он аст, ки ў дарҳостҳои худро мураттаб сохта, пешниҳодоти амалӣ ва пешбиниҳои илмиро дар мавриди масъалаҳои таҳқиқшавандা мушаххасан иброз намудааст. Ҳамаи ин шаҳодати он аст, ки муаллиф сатҳи касбияти заруриро пайдо намудааст ва қобилият ба таҳқиқоти илмиро сазовор гаштааст.

Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандай илмӣ. Аз рӯйи мавзуи диссертатсия 6 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба табъ расидаанд. Ҳамчунин, нуктаҳои асосии таҳқиқот дар 5 конференсияҳои ҷумҳурияйӣ ва байнамилалӣ аз ҷониби муаллиф дар шакли маърӯза пешниҳод гардидаанд. Теъдоди маводи чопшуда ба банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Дар интишорот натиҷаҳои асосӣ, хулосаҳои таҳқиқот ва тавсияҳои муаллиф инъикоси худро ёфтаанд. Автореферат ва корҳои илмие, ки дар мавзуи таҳқиқотӣ чоп гардидаанд мазмуни асосии рисолаи диссертациониро ба таври зарурӣ инъикос менамоянд.

Дар баробари муваффақиятҳо таҳқиқоти диссертационии мазкур аз норасогиҳо холӣ нест, ки онҳоро метавон ба таври зайл нишон дод:

1. Ҷомеаи шаҳрвандӣ яке аз унсурҳои асосии системаи сиёсии демократӣ ба ҳисоб меравад, вале муаллиф доир ба хусусиятҳои рушди

чомеаи шаҳрвандӣ, баҳусус заминаҳои демократии инкишофи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон камтар таваҷҷӯҳ зоҳир намудааст.

2. Муаллиф доир ба ҳусусиятҳои инкишофи унсурҳои таркиботии чомеаи шаҳрвандӣ маълумоти умумӣ додааст. Ҳуб мешуд, ки ба таври мушаххас ҳусусиятҳои таркиботӣ ва ниҳодии чомеаи шаҳрвандиро дар шароити Тоҷикистон асоснок менамуд.

3. Муаллифро зарур буд, ки дар бораи проблемаҳои асосии инкишофи чомеаи шаҳрвандии Тоҷикистон ва роҳу воситаҳои аз байн бурдани онҳо тавассути истифодаи нишондодҳои оморӣ ибрози назар менамуд.

4. Ҳуб мешуд, ки дар таҳқиқоти диссерватсионӣ сатҳи муносибатҳои байниҳамдигарии ниҳодҳои идоракуни давлатӣ ва унсурҳои таркибии чомеаи шаҳрвандӣ мавриди таваҷҷӯҳ қарор мегирифт.

Дар маҷмуъ диссерватсияи мазкур таҳқиқоти анҷомёфта ба ҳисоб рафта, норасогиҳои дар боло зикршуда арзиши илмии онро коста намегардонанд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссерватсия ба талаботи Комиссияи Олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссерватсия ба талаботи банди 31-37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26-уми июни соли 2023, таҳти №295 ва Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувоғиқ мебошад. Он фарогири масъалаҳое мебошад, ки ба' чомеаи шаҳрвандӣ: ташаккул ва инкишофи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон пайваст аст. Диссерватсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Дар диссерватсия нуқтаҳои илмие ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, ки онҳо дар замони муосир навгонии илмӣ маҳсуб мёёбанд. Натиҷа ва нуқтаҳои навини илмии ба ҳимоя пешниҳодшуда саҳми шаҳсии муаллифи диссерватсияро нишон медиҳанд.

Хулоса, рисолаи диссертатсионии Ҳошимова Наргиса Абдулабборовна дар мавзуи «Ҷомеаи шаҳрвандӣ: ташаккул ва инкишофи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» бо рӯзмаррагӣ ва навгониҳои худ фарқ намуда, ба талаботҳо оид ба корҳои диссертатсионӣ дар мавриди дарёфти дараҷаи илмии номзади илм мувоғиқ буда, муаллифи он сазовори ноил гардидан ба дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи ихтисоси 23.00.02 – Нижодҳо, равандҳо ва технологиҳои сиёсӣ мебошад.

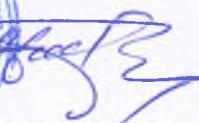
Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои сиёсӣ, дотсенти
кафедраи сиёсатшиносии
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Исаев У. У.

Имзои У.У. Исаевро тасдиқ мекунам,
Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси ДМТ

Тавқиев Э.

15-уми январи соли 2024

